

sammenbruddet i andet halvår af 1980 og herigennem forøge sandsynligheden for opnåelse af de budgetterede salgspriser.

Antallet af medarbejdere, der i 1979 nåede op på 2.762, er nu nedbragt til cirka 2.000. Lønomkostningerne udgør herefter cirka 20 pct. af de samlede produktionsomkostninger.

De omtalte produktionsmæssige begrænsninger og den effektivisering af driften, som indgår i rekonstruktionsplanen, nødvendiggør yderligere væsentlige reduktioner i antallet af medarbejdere.

Under disse omstændigheder har selskabets ledelse måttet tage de nødvendige skridt til at reducere antallet af medarbejdere med ca. 270. Herefter vil antallet af fuldtidsansatte medarbejdere udgøre ca. 1.735. Medarbejderne er informeret herom, og de i loven fastsatte varslings- og forhandlingsprocedurer vil blive iværksat.

Produktiviteten, målt ved mandtimeforbruget pr. ton udvalset stål, er i de senere år forbedret gennem moderniseringen af anlæggene og reduktionerne af medarbejderantallet. Udviklingen kan illustreres ved følgende tal:

1975: 10,4 time pr. ton
 1980: 6,6 time pr. ton
 1981: 6,0 time pr. ton
 (forventet)
 1982: 5,2 time pr. ton
 (forventet).

Løn- og gageomkostninger pr. time er i perioden forudsat at ville stige med gennemsnitlig 9 pct. p.a.

Skrotprisen, der er selskabets største enkeltomkostning, er forudsat at stige i takt med salgspriserne. Relationen mellem den gennemsnitlige skrotpris og den gennemsnitlige salgspris udgør 24–25 pct. i perioden.

Selskabet er efter lukningen af de gamle værker i 1980 blevet mindre afhængigt af importeret skrot, hvilket forventes at muliggøre en reduktion af den gennemsnitlige skrotindkøbspris.

Energiomkostningerne er i 1981 anslået til 23 pct. af produktionsomkostningerne, eller mere end omkostningerne til lønninger og gager. Elektricitet forventes i 1981 at stige med cirka 50 pct. og øvrige energiposter med 15–40 pct. I årene 1982–1985 regnes med 15 pct. årlige energiprisstigninger.

Øvrige omkostninger forventes at stige med 10 pct.

Elementerne i den finansielle rekonstruktionsplan er som følger:

I bilag 1–3 er det talmæssige grundlag for den finansielle rekonstruktion beskrevet gennem den rekonstruerede balance pr. 31. december 1980 (bilag 1), rente-, resultat- og likviditetsudviklingen i perioden (bilag 2) samt balanceudviklingen (bilag 3).

Det er forudsat, at gældskonvertering, gældsnedskrivning og gældsovertagelse foretages pr. 1. januar 1981, der også er udgangspunkt for rentesatser, beregning af rentekompensation og valutakurser i perioden. Den nytegnede kapital forudsættes dog renteberegningsmæssigt først tilført pr. 30. juni 1981. Hvis gældsnedskrivning eller -overtagelse først finder sted pr. 30. juni 1981, vil selskabets renteudgifter i forhold til planen i 1981 forøges med cirka 15 mill. kr.

Det fremgår af bilag 1, at det er hensigten at anvende den i 1976 etablerede opskrivningsfond på 225 mill. kr. til en ekstraordinær nedskrivning på driftsmidler for at bringe værdiansættelsen heraf i bedre overensstemmelse med situationen på stålmarkedet.

1. Pengekreditorer

a. Den Danske Bank og Handelsbanken

De to bankers risiko består aktuelt af cirka 200 mill. kr., der er udnyttede kreditter. Hertil kommer 100 mill. kr. i driftskreditter, som dog på grund af selskabets aktuelle likviditetsmæssige situation kun har været udnyttet i begrænset omfang i de seneste måneder. Planen indebærer, at bankerne afskriver 54 mill. kr. som endeligt tabt, konverterer 42 mill. kr. til ansvarlig lånekapital samt yder en rentegodtgørelse i 5-årsperioden på i alt 54 mill. kr., svarende til rentefrihed for det resterende udnyttede engagement ved det renteniiveau, som aktuelt er gældende for den del af lånene, som ikke afskrives eller konverteres. Af rentegodtgørelsen på 54 mill. kr. er de 27 mill. kr. restbeløbet af den rentegodtgørelse på 33 mill. kr., som de to banker indrømmede selskabet ved rekonstruktionen i foråret 1980. Bankerne forudsætter, at der skabes mulighed for hel eller delvis genvinding af de tabte renter, hvis selskabets økonomiske udvikling forløber gunstigt.